

ANI KANATLARI

Küçük bir kızken kanatlarının olmasını istemiş. Gecelerin içinden çıkıp, uyanık gözleriyle sırtına dokunmuş kanatları çıksın diye. Ufak bir tomurcuk belirirmiş ancak daha fazla büyümemiş.

Bir gün eline bir kitap almış ve kitabında şöyle yazıyormuş:

"Uçmak bir martının en doğal hakkıdır.

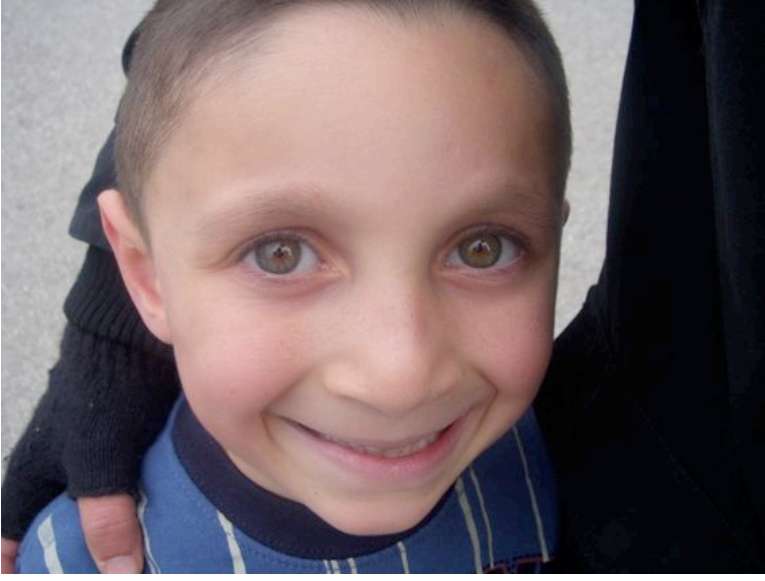
Özgürlükse varoluşunun temelidir."

Bir hayli zaman sonra gecelerin içinden; küçük bir kızken istediği kanatları gelmiş aklına ve odasının küçük penceresine koşmuş. Uzaklarda duran parlakta olmayan bir yıldız dalmış. Sırtını iki beyaz kanat titretmiş. Olağanca hızıyla havalanmış parlak olmayan yıldız doğru. Yıldızın yanına vardığında ondan kanatlarına dokunmasını istemiş. Yıldız kanatlarına

dokunduğunda; Bağlar YİBO'nun bahçesinde bir dolu çocuğun gözlerini görmüş. Parlayan bir tılsım içinde neşeyle koşuşan çocukları izlemiş. Bir yerlerden onlar için gelen misafirlerini sarmalamışlar ve onların her birine dikkatle bakıyorlarmış. Aralarından bir tanesi ürkek ve daha arkadan olanları izliyormuş Gün içerisinde yaklaştığı ablası ve ağabeyleri ile güneşin sıcaklığına dokunmuşlar sanki. Ürkek gözlünün ismi, Yunus imiş. Gün içerisinde nereli olduklarını sorduğu abi ve ablalarından hep şu cevabı almış: "Dünyalıyız." Önceleri kızmış bu cevaba ancak tam da gitmelerine yakın, içinin sevgiye ve umutla zıpladığını hissetmiş, yanlarına koşmuş ve şöyle demiş: "Kim ne derse desin ben de DÜNYALI olacağım sizler gibi." Bunları izleyen yıldız dünyanın ürkek gözlü, Yunus isimli çocuğuna, onun hissedeceği şekilde parlamış. Yıldız kanatlara dokunmaya devam etmiş.

Vezirköprü YİBO'nun yatakhanesinde ki büyük ranzaların içindeki küçük bedenleri izlemiş. Açılan üstlerini, sayıklamalarını, korkulu hareketlerini ve sabahı umutla karşılayan apak yüzlerini seyre dalmış. Vezirköprü'nün yatakhane pencerelerinin önüne yıldız arkadaşlarıyla dizilmiş. Geceleri küçük bedenleriyle, çocuklar yıldızları sayarak

uyuya kalmışlar. Şimdi de Düzce YİBO'nun soğuk ama güneşli bahçesindeki elleri soğuktan çatlamış küçük kızların, aldıkları tek simidi eşit şekilde paylaşmalarına tanık oluyormuş. Yıldızın gözleri okulun üst

katlarındaki bir odaya dikilmiş, yeni gelen kitapların konulduğu raflara bakıyormuş. Odanın kapısı açılmış, çocuklar küçük elleri ile sayfaların arasında koşmaya başlamış. Küçük bir kıızı yere otururken görmüş. Dizlerinden büyük bir kitabın sayfalarını açıp, parmaklarıyla satırları kovalıyormuş. Minik kıkırdamaları, yıldızın kayarken hafızasında canlandırdığı şarkısı olmuş.

Gözlerini bu sefer Yavuz Sultan Selim YİBO'nun robot etkinliği sırasındaki kâhkâha dolu ana çevirmiş. Yürüyen robota komut veren çocuklar, robot onları dinledikçe karnlarını tutarak, en doymuş gülüşlerini sergiliyorlarmış. Yıldız karnını tutarak gülmeyi öğrenmiş çocuklardan. Bu sayede ışıl ışıl parlamaya başlıyormuş. Kızın kanatlarına öylesine tutunmuş ki bitmesin istiyormuş. Yıldız, Havza YİBO'nun üçüncü sınıf öğrencilerinin Çocuk Edebiyatı etkinliğine merakla atılmış. Çocuklar şiir yazıyorlarmış. Şiirlerini okumaya başlamışlar. İçlerinden bir tanesi Atatürk adının harflerini, yukarıdan aşağı yazarak bir şiir yazmış. Yıldız, T harfine yazdığı satırı hiç unutmuyacaktı çünkü şöyle işlemiş satırlarına çocuk:

“Tazyikli su gibiyim sayende”.

Küçük bir çocuğun dizelerine böyle ilhamla sinen duyguyu nasıl untabilirmiş ki?

Kanatlı kıza bakmış ve demiş ki: “İyi ki geldin, ışığım da umudum da sönüyordu her geçen gün. Neden daha önce gelmedin yanıma?”

Kanatlı Kız: “Biliyor musun benim en büyük hayalim senin yanına gelmekti. Küçükken her gece kanatlarım çıkmış mı diye uyanırdım. Bu kadar zaman sonra gelebildim çünkü kanatlarımın adı : “Anı Kanatları”. Ve kanatlarımın çıkması için böyle değerli anılarımın olması gerekti. Senin de parlaman için değerli anılara dokunman gerekti.”

Yıldız: Anılarını biriktir olur mu? Yine gel. Çocuk dolu anıların bana gökyüzü sardunyalarmı hatırlattı.

Anı Kanatlı Kız: Çocuklar senin söhük olmanı sevmezler. Geceleri onlara parla ki gidilecek öyle çok çocuk, ışığının parlaklığı yüzlerine işleyecek öyle yıldız yanaklı çocuk bekliyor ki bizi.

“Hayal kurmak bir çocuğun en doğal hakkıdır.

Yıldızlı umutları ise onu çocuk yapandır.”

“Anı Kanatlı Kız” hayalini kurduracak anıları bana yaşatan, dünyanın yıldızlı çocukları!

Gökyüzü sardunyalarmı koksun elleriniz, gözleriniz, hayalleriniz...

Hayallerimiz...

Tuğba Ceren Çerçi
Mersin Üniversitesi
Türkçe Eğitimi Bölümü
www.ilkyar.org.tr ilkyar@ilkyar.org.tr